

על הילדה נעמי בת ר' אליהו אפרון

נִפְּשָׁנוּ עֲגוּמָה — מִי יִנְחָמֵנוּ
עַל מוֹתָךְ בְּיַלְדוּתְךָ מִחֲמַל עֵינֵינוּ ;
מִמַּחֲלַת אֶסְכְּרָה נֶאֱנֶשֶׁת וְגוֹעַת
יְמֵי מִסְפָּר טָרָם לְשֵׁשׁ שָׁנִים הַגֵּעַת.

נְעָמִי קְרָאנוּךְ כִּי מְאֹד נְעַמְתָּ לָנוּ
עַל שִׁכְלֶךָ עַל טוֹבְךָ עַל יְפֵי נְהוּד :
מָרָה נִקְרָאךְ אַחֲרֵי עֲזָבְךָ אוֹתָנוּ
יַעַן כִּי הִמַּר מוֹתָךְ לָנוּ מְאֹד !

(יהודה לייב גורדון, נאד של דמעות - קבוצת כתובות שעל גבי הקברים)

נְעָמִי קְרָאנוּךְ... מָרָה נִקְרָאךְ : ע"פ דברי נעמי לשכנותיה (רות א, כ) : אַל תִּקְרָאנָה לִי נְעָמִי
קְרָאנִי לִי מָרָה כִּי הִמַּר שְׂדֵי לִי מְאֹד.